

La desgràcia d'una noia.

Un relat de: [Eva](#)

Fa 40 anys que una noia va anar a Castelldefels, vivia a Castilla, mai havia vist la platja. Quan va vindre amb els seus pares, passejant per les costes de Garraf, veure tanta aigua li feia por, però al arribar a la platja, jugant amb la sorra i les oles, es va enamorar!

Els seus pares van comprar una casa a prop del mar, a la nit, quan tots dormien, ella baixava a la platja i es dormia a la sorra prop del mar, escoltant les oles, parlava amb aquestes tots els seus problemes.

Era una noia que tenia molts problemes, vivia palisses i abussos per part dels seus oncles. Mai parlava amb els seus pares. La platja era el seu confident i la seva amiga. A ella li comentava tot, li demanava consells.

Quan va ser adolescent va prendre la decisió d'anar dins el mar.

Quan més lluny millor.

Ningú sabia que li passava, sempre estava dolenta i deprimida; però la platja la va ajudar. Quan més lluny anava, les oles li abraçaven i la portaven fora fins que la van convertir en una sirena.

Després de molts anys, la sirena va sortir a la platja i es va enamorar. La platja li va donar un desig que es convertiria en una bella noia si es casava i prometia que mai oblidaria el calor i l'amor que li va donar la platja.

I mai tornaria a intentar suïcidar-se. Ara és la dona més feliç que hi ha. Té la seva família, 3 fills, i un marit molt cariños i amorós, que la estima molt; i uns fills molt bons.